

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 1T/73/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513010462
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavlína Krajčírová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2014:2513010462.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Pavlíny Krajčírovej a prísediacich Mgr. Edity Macegovej a Ing. Mariána Kellera, v trestnej veci proti obžalovanému R. D., pre pokus obzvlášť závažného zločinu úverového podvodu podľa § 14 ods. 1, § 222 ods. 1, ods. 5 písm. a/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.08.2014, takto

rozhodol:

Obžalovaný
R. D., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom S. N., I. I. Č.. XX/X,

je vinný, že:

v úmysle podvodným spôsobom získať finančné prostriedky dňa 05.05.2010 v R., na pobočke Slovenskej sporiteľne, a.s., Bratislava, písomne požiadal o poskytnutie úveru vo výške 190.000,- Eur, pričom v podanej žiadosti uviedol nepravdivé údaje o tom, že od 01.01.2010 je zamestnaný v spoločnosti X., s.r.o., R., že jeho pracovný pomer je uzavretý na dobu neurčitú, má hrubý mesačný príjem 2.112,50 Eur, čistý mesačný príjem 1.816,22 Eur a k žiadosti pripojil fiktívnu pracovnú zmluvu a fiktívne potvrdenie o príjme zo závislej činnosti s výplatnými páskami za mesiace január až apríl 2010, no uvedená banka si tieto údaje overila a keď zistila, že sú nepravdivé, úver mu neposkytla,

t e d a :

dopustil sa konania nebezpečného pre spoločnosť, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle vylákať od iného úver tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a spôsobí mu tak škodu veľkého rozsahu, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo,

č í m s p á c h a l :

pokus obzvlášť závažného zločinu úverového podvodu podľa § 14 ods. 1, § 222 ods. 1, ods. 5 písm. a/ Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e:

Podľa § 222 ods. 5 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/, ods. 4 Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 79 ods. 1 s prihladnutím na ustanovenie § 77 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Trestného zákona súd mu ukladá ochranný dohľad na dobu 1 (jeden) rok.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona súd mu ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Dokazovaním vykonanom na hlavnom pojednávaní, výsluchom obžalovaného R. D., svedkov R. Š., Z.. N. E., Q. Č.P., H. O., J. M., N. X., P. D., prečítanou výpoveďou splnomocnenej zástupkyne poškodenej Slovenskej sporiteľne, a.s. Bratislava H.. T. Š., znaleckým posudkom znalkyne z odboru zdravotníctva - psychiatria J.. J. J., R.. a jej výpoveďou na hlavnom pojednávaní, ako aj oboznámením sa ostatného spisového materiálu, súd zistil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný R. D. v prípravnom konaní využil svoje zákonné právo a odmietol vypovedať.

Na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku kladeného mu za vinu v zmysle obžaloby poprel. Uviedol, že asi v roku 2010 sa vrátil z Anglicka. Zoznámil sa v S. N. v pizzerii s Q. J., ktorá mu ponúkla prácu v spoločnosti X. ako špediér - manažér, pričom uviedla, že aj ona tam pracuje, firma patrí jej dobrému známemu a že mu môže tam zabezpečiť miesto. Asi po týždni sa stretli v pizzerii zase, kde táto doniesla papiere a to pracovnú zmluvu, ktorú podpísal. Boli tam aj ďalšie papiere, ktoré tiež podpísal, pričom si už nepamätá, čo všetko tam podpísal a tiež si nepamätá, kedy v uvedenej firme mal nastúpiť. Spomenula mu, že by mohli spolu aj podnikáť a za tým účelom aj išli spolu do Slovenskej sporiteľne v R. informovať sa ohľadom úveru. Obžalovaný uviedol, že pizzeria, v ktorej sa stretával s J. patrí jeho bratovi N.Ó. D., ktorý je tam spolumajiteľ. V čase, keď v pizzerii podpísal papiere J. došla za ním jeho matka P. D., ktorá v pizzerii robila účtovníctvo a keď videla, že niečo podpisuje, začala kričať na J., aby vypadla, pričom obžalovaný matke povedal, aby sa do toho nestarala a s J. išli do sporiteľne, kde sa iba bavili o podmienkach úveru všeobecne, pričom mu J. povedala, že keby bol zamestnaný, mohli by si spoločne zabezpečiť úver na podnikanie. Obžalovaný uviedol, že v sporiteľni povedal, že nemá záujem o úver a išiel von. J. tam zostala a následne potom išli spoločne domov. Uviedol, že papiere, ktoré podpísal v pizzerii mohla byť jednak pracovná zmluva a tiež aj nejaké doklady ohľadom sociálnej poisťovne, a podobne, ktoré si však nepozrel. Keď sa zaujímal ohľadom tejto firmy X., uviedla, že tam pôjdu spoločne. Následne uviedol, že v uvedenej sporiteľni, keď bol s J. sa zrejme rozprával s riaditeľom tejto pobočky, kde len teoreticky sa bavili o tom, že si chce zabezpečiť prácu, že by si potom zobral úver, ale či uvádzal aj výšku tohto úveru nevie. Pokiaľ mu na hlavnom pojednávaní boli predložené k nahliadnutiu doklady (č.l. 101, 103) a to žiadosť o poskytnutie úveru, pracovná zmluva, potvrdenie o príjme zo závislej činnosti, výplatné pásky, potvrdil, že podpisy sú jeho. Tiež uviedol, že 11.04.2010 nahlásil stratu občianskeho preukazu a 26.04.2010 mu bol vydaný nový občiansky preukaz, pričom v tejto pracovnej zmluve, že mal pracovať vo firme X. od 01.01.2010 je už nové číslo občianskeho preukazu, hoci tento mu bol vydaný až 26.04.2010. Pokiaľ ide o jeho známosť s Q.S. J., uviedol, že sa s ňou rozišiel potom, ako boli spolu v sporiteľni, viac sa s ňou do kontaktu nedostal. Uviedol, že za obdobnú trestnú činnosť je stíhaný aj na Okresnom súde Trenčín. Je pravdou, že mal problémy s drogami. Prvýkrát sa liečil v roku 2005 v Banskej Bystrici, ktoré liečenie nedokončil, potom opätovne v roku 2010 v novembri a následne v roku 2013 na Prednej Hore. Uviedol, že v súčasnej dobe už abstínuje, žije v spoločnej domácnosti s priateľkou, s ktorou čakajú dieťa. Pokiaľ ide o osoby N. X. a J. M., k týmto sa vyjadriť nevedel.

Zo spáchania trestnej činnosti je obžalovaný usvedčený jednak výpoveďami vypočutých svedkov ako aj v spise sa nachádzajúcimi listinnými dôkazmi.

Ako vyplýva z prečítanej výpovede splnomocnenej zástupkyne poškodenej strany Slovenská sporiteľňa, a.s., H.. T. Š., obžalovaný, ako to vyplýva z archívnych dokladov a bankového informačného systému,

dňa 05.05.2010 na pobočke v R. požiadal písomne o poskytnutie úveru vo výške 190.000,- Eur. Išlo o nového klienta, ktorý v tom čase nemal u nich evidované žiadne produkty. Uvedený úver mal byť sprostredkovaný cez sprostredkovateľa R. Š., ktorý je u nich riadne zaevidovaný. Žiadosť o poskytnutie úveru prevzal riaditeľ pobočky Z.. N. E.. Obžalovaný vo svojej žiadosti doložil potvrdenie o príjme, kde ako zamestnávateľ bola uvedená spoločnosť X., s.r.o. R. a kde jeho čistý priemerný príjem bol 1.816,22 Eur. Mzdu mal obžalovaný poberať v hotovosti, pričom bolo potvrdené, že sa z jeho príjmu nevykonávajú žiadne zrážky a je v spoločnosti zamestnaný od 01.01.2010 na dobu neurčitú. K potvrdeniu o príjme bola predložená aj pracovná zmluva z 01.01.2010, že je zaradený ako manažér pre oblasť západné a stredné Slovensko a predložil výplatné pásky za obdobie január až apríl 2010. Zároveň predložil občiansky preukaz a preukaz zdravotnej poisťovne. Na základe týchto predložených dokladov sporiteľňa dňa 05.05.2010 o 16:40 hod. vykonala elektronický dotaz do sociálnej poisťovne, kde bolo zistené, že obžalovaný poskytol nepravdivé údaje za účelom získania úveru vo výške 190.000,- Eur. V uvedenej dobe mal obžalovaný potvrdený údaj o zamestnaní v spoločnosti X.Q.Y., avšak počet zamestnaneckých dní nebol väčší ako 120 dní a ani jeho finančný príjem nezodpovedal dokladovanému príjmu. Keďže uviedol v banke nepravdivé údaje a takto ich chcel uviesť do omylu, aby získal finančné prostriedky, schvaľovanie úveru bolo zastavené a bolo mu telefonicky oznámené, že úver mu nebude poskytnutý z dôvodu nepravdivých údajov.

Vypočutý svedok Z.. N. E. tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní uviedol, že je riaditeľ pobočky Slovenskej sporiteľne, a.s. v R., pričom v podrobnostiach sa odvolal na svoju výpoveď z prípravného konania, kde uviedol, že obžalovaný si chcel u nich vybrať úver na bývanie, ktorý je zabezpečený nehnuteľnosťou, pričom v takom prípade musí klient banke dokladovať účel použitia finančných prostriedkov z úveru. Sprostredkovateľom tohto úveru u obžalovaného bol ich sprostredkovateľ R. Š.. Úlohou tohto sprostredkovateľa pri úveroch je sprostredkovať banke klienta, čiže priniesť údaje o klientovi. Už si presne nepamätá, s poukazom na odstup času, či obžalovaný prišiel do banky sám alebo v sprievode ďalšej osoby. Keďže v žiadosti predložil všetky potrebné doklady, bola jeho žiadosť prijatá a k zamietnutiu jeho žiadosti došlo z dôvodu, že keď požiadali slovenskú poisťovňu o ďalšie doklady, zistili, že boli poskytnuté falošné podklady.

Vypočutý svedok R. Š. tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní uviedol, že so Slovenskou sporiteľňou v tom čase mal uzavretú zmluvu o spolupráci, na základe ktorej sprostredkoval hypotekárne úvery. Niekedy v roku 2010 mu zavolať pracovník z pobočky Slovenskej sporiteľne v R., že nejaký klient žiada o poskytnutie úveru a ako sprostredkovateľa uviedol jeho osobu. V tom čase nevedel o koho sa jedná, pretože štandardný postup je taký, že klient najskôr osloví jeho ako sprostredkovateľa a on potom osloví banku. Keďže v tom čase mal nejaké pracovné povinnosti, prišiel do banky neskôr, kde však už klient nebol. Pracovníčka banky mu ukázala žiadosť tohto klienta, na ktorej bolo uvedené meno R. D. a výška žiadaného úveru 190.000,- Eur. Žiadosť bola riadne vyplnená, on sám do nej nič nevpisoval, iba ju vizuálne skontroloval, a keďže k nej boli priložené aj doklady, ako sprostredkovateľ ju podpísal a tým bola pre neho celá záležitosť skončená. Pamätá si, že ešte v ten deň mu volal riaditeľ pobočky s tým, že tento úveru nebol schválený, pretože tam niečo nesedelo, ale s odstupom času si to už presne nepamätá. Pokiaľ ide o obžalovaného, tohto nepozná, nikdy sa s ním nestretol a nevie, prečo vo svojej žiadosti pre banku ho obžalovaný označil ako sprostredkovateľa.

Vypočutý svedok J. M. uviedol tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, že spoločnosť X., s.r.o. R. založil niekedy v roku 2008 a o rok neskôr ju predal N. X., ktorý sa na neho nakontaktoval cez jeho známych. Predmetom činnosti tejto spoločnosti bola autodoprava. Potom, čo firmu odpredal X., viac sa o ňu nezaujímal, nevie, čo bolo ďalej predmetom podnikania tejto firmy a či X. vo svojej firme zamestnával nejakých ľudí. Obžalovaného R. D. nepozná, nebol zamestnancom tejto spoločnosti, nikdy ho nenahlasoval ani neodhlasoval do sociálnej poisťovne a prvýkrát obžalovaného videl prakticky na súde.

Vypočutý svedok N. X. tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného R. D. nepozná. Spoločnosť X. prevzal od inej osoby, nespomína si, kedy k tomu došlo a za akých okolností. S touto firmou nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť a ani nezamestnával v spoločnosti žiadne osoby. Pokiaľ mu v prípravnom konaní bola predložená k nahliadnutiu pracovná zmluva obžalovaného z 01.01.2010, potvrdenie o jeho príjme zo závislej činnosti zo dňa 04.05.2010, výplatné pásky od januára do apríla 2010 svedok v prípravnom konaní uviedol, že síce pečiatke tejto firme patrila, ale podpisy na týchto dokumentoch nie sú jeho, nevie, ako sa dostala firemná pečiatka na

uvedené dokumenty, on sám neprihlasoval R. D. do Sociálnej poisťovne v W. a nepozná ani žiadnu M. X., ktorá je podpísaná na potvrdení o príjme zo závislej činnosti vystavenej na meno obžalovaného. Predchádzajúceho majiteľa a konateľa tejto firmy bližšie nepozná. Uviedol, že prevzatie spoločnosti sa uskutočnilo u notára v W., kde sa podpisovali aj nejaké doklady, ale fyzicky nič neprevzal. Okrem tejto spoločnosti mal na seba napísané aj ďalšie dve spoločnosti, avšak ani v týchto nevykonával žiadnu činnosť.

Na hlavnom pojednávaní po prečítaní tejto výpovede z prípravného konania, potvrdil, že je pravdivá, avšak uviedol, že v roku 2009 a s odstupom času si už vôbec nepamätá bližšie podrobnosti v tejto veci. Uviedol, že vo firme nepodnikal aj z toho dôvodu, že mal problémy so susedmi a z toho dôvodu bol stíhaný za krivú výpoveď a bol v tom čase vzatý do väzby.

Vypočutá svedkyňa Q. Č., ktorej vypočutie navrhla obhajoba, uviedla, že s obžalovaným žijú v družskom pomere. V pizzerii, ktorá patrí bratovi obžalovaného pracovala od roku 2012 do roku 2013, avšak v roku 2010 chodievala do tejto pizzerie, kde sa spoznala aj s obžalovaným. Pokiaľ ide o osobu Q. J., osobne sa s ňou nikdy nerozprávala, nepozná ju bližšie, pozná ju iba z videnia, keďže jej ju obžalovaný ukázal v roku 2010 a videla ju sedieť v pizzerii s obžalovaným. Tiež bola svedkom toho, že jeho matka dohovárala obžalovanému ako aj tejto J. čo však bolo bližšie nevie sa k tomu vyjadriť.

Svedkyňa H. O. uviedla, že obžalovaného taktiež pozná od jari 2010, kde sa s ním zoznámila v pizzerii a potom o rok neskôr v tejto pizzerii u brata obžalovaného pracovala, v súčasnej dobe tam však nepracuje. Uviedla, že bola v pizzerii svedkom, keď sa tam obžalovaný stretol s nejakou mladou ženou, pričom obžalovaný jej povedal, že to je jeho priateľka menom Q., kde spolu v pizzerii sedeli, pričom za nimi došla nejaká pani, ktorá dohovárala obžalovanému, že či sa chce dostať do problémov, pričom neskôr sa dozvedela, že to bola matka obžalovaného. Čo však bolo predmetom tohto konfliktu medzi nimi nevie.

Vypočutá svedkyňa P. D., matka obžalovaného, uviedla, že jej syn obžalovaný R. D. sa asi vo februári 2010 vrátil z Anglicka a začal si hľadať prácu. V tom čase chodieval do pizzerie Y., čo je pizzeria jej druhého syna, pričom ona sama má vedľa otvorený obchod s textilom. V tejto pizzerii ho videla v spoločnosti nejakej ženy sedieť v boxe, preto išla za ním, pýtala sa, čo s tou ženou má, na čo jej obžalovaný povedal, že mu táto žena ponúkla prácu. Keďže videla, že obžalovaný podpisuje nejaké papiere došla za ním, pýtala sa čo podpisuje, pričom obžalovaný odmietol, aby sa do toho starala, že on je dospelý a vie čo robí. Svedkyňa uviedla, že uvedenej žene vynadala a odišla preč. O niekoľko dní opätovne videla auto tejto ženy, začala ich sledovať a spolu s manželom išli za nimi, pričom videla, že išli do Slovenskej sporiteľne, pričom asi za 5 minút sa obžalovaný vrátil von, fajčil a za asi 10 minút vyšla von z tejto sporiteľne táto žena a odišli preč. Neskôr sa obžalovaného pýtala, čo tam robil, na čo jej tento povedal, že je dospelý, aby sa do tohto nestarala, že v budúcnosti si vybaví úver a budú s touto ženou podnikat'. Svedkyňa uviedla, že uvedená žena sa jej nepozdávala, lebo obžalovanému stále sľubovala prácu a nič z toho nebolo. Svedkyňa potvrdila, že obžalovaný mal problémy s drogami, avšak pracoval aj v Írsku a Anglicku. Keďže si tam zarobil, usudzovala z toho, že v tom čase drogy nebral, ale až keď sa vrátil domov a nenašiel si prácu, znova s tým začal. Nikdy však doma nezobral žiadne peniaze, ale míňal iba svoje. Pokiaľ ide o formu X., o tejto firme nevie, až neskôr, keď bola so synom u jeho obhajkyne, videla tieto doklady, že obžalovaný mal tam údajne pracovať. Uviedla, že v súčasnej dobe už obžalovaný drogy neužíva, žije v spoločnej domácnosti s družkou a pred dvomi mesiacmi sa im narodilo dieťa.

Ako vyplýva zo znaleckého posudku znalkyne z odboru psychiatrie J.. J. J., R.. a jej výpovede na hlavnom pojednávaní, táto uviedla, že obžalovaný R. D. je závislý na užívaní viacerých psychoaktívnych látok, prevažne pervitínu a marihuany, táto závislosť je vo finálnom štádiu vývoja drogovej závislosti a z uvedených dôvodov doporučila po absolvovaní dobrovoľnej odvykacej ústavnej liečby, ktorú absolvoval na Prednej Hore, nariadiť mu ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Keďže psychiatrickým vyšetrením nezistila u obžalovaného výskyt duševného ochorenia alebo duševnej poruchy v pravom slova zmysle a to psychózu, preto nedoporučovala a nevidí dôvod pred skúmanie jeho duševného stavu.

Na hlavnom pojednávaní potvrdila tieto skutočnosti, uviedla, že obžalovaný bol vyšetrený v čase, keď sa liečil na Prednej Hore, teda kedy bol na protitoxikomanickom liečení. Vyšetrením zistila, že od roku 2005 je dispenzarizovaný pre závislosť od pervitínu a marihuany. Predtým už bol trikrát protitoxikomanicky liečený. Znalkyňa uviedla, že aj v súčasnej dobe napriek odvykacej ústavnej liečbe v máji 2013, doporučuje, aby pokračoval v ambulantnej protitoxikomanickej liečbe.

Ďalšími dôkazmi, ktoré potvrdzujú spáchanie skutku kladeného obžalovanému za vinu sú predložené doklady a to potvrdenie o zamestnaní v spoločnosti X.Q.Y., potvrdenie o príjme ako aj správa zo sociálnej poisťovne, pričom k tomu je potrebné uviesť, že na požiadanie súdu sociálna poisťovňa (č.l. 277 a 279) oznámila, že obžalovaný bol zaevidovaný ako zamestnanec X., s.r.o. od 01.01.2010 do 30.04.2010, avšak zamestnávateľ poistné na sociálne poistenie za dané obdobie neodviedol.

Pokiaľ ide o námietku obžalovaného, že dňa 11.04.2010 zahlásil stratu občianskeho preukazu č. Y. XXXXXX a na základe toho mu bol vydaný nový občiansky preukaz dňa 26.04.2010 pod č. P. XXXXXX (č.l. 270) a teda v pracovnej zmluve, ktorá mala byť vystavená 01.01.2010 (č.l. 104) je uvedené už číslo nového občianskeho preukazu, je potrebné konštatovať, že v banke prakticky požiadal o poskytnutie úveru až 05.05.2010 a samotná pracovná zmluva mohla byť kľudne podpísaná so spätočnou platnosťou, avšak vystavená už na nový občiansky preukaz, takže táto obrana, ktorú uvádzal obžalovaný nie je relevantná a nevyvíňa obžalovaného zo spáchania skutku.

Na základe takto vykonaného dokazovania, po zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo i súhrnne, súd dospel k záveru, že vina obžalovaného je v celom rozsahu preukázaná, jednak výpoveďami vypočutých svedkov, čiastočným doznaním obžalovaným v tom smere, keď priznal, že nejaké doklady podpisoval, taktiež doznať, že bol aj v Slovenskej sporiteľni v R., informovať sa o tomto úvere a tiež aj potvrdil, že doklady, teda pracovná zmluva a ostatné podklady boli ním podpísané.

Súd preto po právnej stránke konanie obžalovaného kvalifikoval ako pokus obzvlášť závažného zločinu úverového podvodu podľa § 14 ods. 1 k § 222 ods. 1, ods. 5 písm. a/ Trestného zákona, keďže vedomým uvedením nepravdivých údajov a predložením sfaľovaných dokladov sa snažil vylákať od peňažného ústavu finančné prostriedky v čiastke 190.000,- Eur a čím takto sa pokúsil spôsobiť škodu veľkého rozsahu (§ 125 ods. 1 Trestného zákona), pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Podľa správy z Obecného úradu S. N. obžalovaný v mieste bydliska požíva priemernú povesť, trikrát bol postihnutý za priestupok v doprave, doposiaľ bol dva krát súdom trestaný za drogovú trestnú činnosť, avšak obe odsúdenia majú účinky zahladenia a nemožno k nim prihliadať. Je potrebné však konštatovať, že voči obžalovanému ako aj ďalším dvom osobám je na Okresnom súde Trenčín podaná obžaloba sp. zn. 2T/41/2013 pre obdobnú trestnú činnosť, ktorá vec nie je doposiaľ rozhodnutá.

Pri úvahe o treste a jeho výmere súd vychádzal z ustanovení § 34 Trestného zákona, po zohľadnení všetkých okolností prípadu, stupňa spoločenskej nebezpečnosti konania obžalovaného, nezohľadňujúc u neho ani poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na tú skutočnosť, že sa trestného činu dopustil v štádiu pokusu, súd s použitím § 39 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona mu uvedený trest mimoriadne znížil s poukazom na to, že sa dopustil pokusu trestného činu a súd má za to, že použitie trestnej sadzby, ktorá je v rozpätí od 10 do 15 rokov, by bola pre páchatel'a neprimerane prísna, uložil mu súd trest na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 5 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/, ods. 4 Trestného zákona ho pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1, § 79 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na ustanovenie § 77 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Trestného zákona uložil obžalovanému aj ochranný dohľad na dobu 1 rok, pričom po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je obžalovaný povinný oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť v určených lehotách a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu. S poukazom na závery znaleckého posudku znalkyne z odboru psychiatrie J.. J. J., R.. a jej výpovede na hlavnom pojednávaní súd uložil obžalovanému aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Súd má za to, že takto uložený trest je primeraný a splní svoj účel z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok (§306 odsek 2 Tr. poriadku). Oznámením

rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámenie je až doručenie rozsudku (§309 odsek 1 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 Tr. poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§308 ods. 2 Tr. poriadku), obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§307 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku), a to len vo svoj prospech (§308 ods. 2 Tr. poriadku),

príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priam týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 odsek 2 Tr. poriadku), zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Tr. poriadku),

štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1 Tr. poriadku),

poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§308 ods. 1 Tr. poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. poriadku),

zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku), (§ 45 ods. 1 Tr. poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.